ΟΔΟΙΠΟΡΙΑΙ

1596?

Ἦσαν ἐκεῖ, εἰς τὸ Δβάνον, παρόντες καὶ οἱ πρέσβεις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, οἱ ὁποῖοι ἐπρόκειτο ν' ἀκολουθήσουν τὸν Τουρκικὸν γραμὸν εἰς τὴν πόλιν. Ἐβλίω καὶ διὰ τοῦτ' ὁπ. εἶχον ὁρισθῆ διάφορα κάμηλοι καὶ ἵπποι καὶ δορισθῆ εἰς τοσούτους μὲ 20 γενιτσάρους νὰ τοῦτ' προστατεύῃ καὶ προλαμβάνῃ τὰ Τουρκικὰ πλήθη νὰ τοῦτ' προσβάλλουν ὁπωσδήποτε. Οἱ πρέσβεις ἐκεῖνοι μὰς ἐπροσέλευσαν (τοῦτ' ἀκολούθους τοῦτ' ἐν Κ/π. Αὐστριακοῦ πρεσβείας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀλυσσόδετοι φυλακισμένοι) καὶ παρεκάλεσαν νὰ ἐλευθερωθῆμεν τοῦτ' φυλακοῦ καὶ γαλῆμεν εἰς τὸ Χριστιανικὸν βασίλειον διὰ θαλάσσης, διὰ Βενετίας. Ἀφοῦ ἐγένετο ἐκεῖνο ἡ αἴτησις, οἱ πρέσβεις καὶ ἡμεῖς ἐπιάχθημεν ν' ἀφίσωμεν τὸ συμβούλιον, καὶ μετὰ βραχὺν χρόνον, ἐκάλεσαν οἱ πασάδες τὸν Ἄγγλον πρεσβευτὴν καὶ τὸν προσέλρεσαν, ἐπειδὴ ἔφελλε ν' ἀκολουθήσῃ τὸν συνάκτανον, νὰ μὰς λάβῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ καὶ μερικοῦ ἀπὸ μὲ μέχρι τοῦ Ἑλληνικοῦ Βελιγραδίου. Καλόπιν μὰς ὥρισαν 35 καμήλους καὶ 4 ἀμάξας δ' ἡμᾶς καὶ τὰ ἀποσκευάτομας, ὑπεσχέθησαν νὰ μὰς δώσουν καὶ 6 γενιτσάρους πρὸς ἀσφάλειαν μὰς καὶ μὰς διέταξαν ἐν τῷ μεταξύ ν' ἀναχωρήσωμεν εἰς τὸν πύργον παραλάβωμεν τὰ ἐφόδιαμας, διὰ τὰ ὀνοπαστιμάτομας καὶ ἀνακείνωμεν τὸν Ἄγγλον πρέσβυν.

Ὁ σουλτάνος Μεχμὲτ μετὰ ὅλον τὸν αὐλικὸν καὶ τὸν πρωτεύοντα πολεμιστῶν τον, ἐκεῖνον ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας ἐν Κ/π. μετὰ μεγάλης πομπῆς καὶ ἀφοῦ ἵδρυσε τὰς σκηνὰς τοῦ πρὸ τῆς Πόλεως, παρέμεινεν ἐκεῖ μετὰ τὴν συνηθεισὴν ἀρκετὰς ἡμέρας ἀναμένων συναθροισθοῦν περισσότεροι γραμέλας. Διότι πολλοὶ πασάδες ἐξ Αἰγύπτου, Παλαιστίνης καὶ ἄλλων τόπων πέραν τῆς θαλάσσης, ἐξηκολούθουν νὰ βαδίζουν πρὸς τὰ ἄνω μὲ τοῦτ' γραμέλας τῶν καὶ δ' ἐκεῖνος ἀνέμενε.

Ἠδυνήθημεν ἀλήθεις νὰ προσέξωμεν καὶ θαυμάσωμεν τὴν ὡραίαν λέξιν οἱ Τούρκοι τηροῦν ὅταν ἱδρύουν τὰς σκηνάς τους, τὸ γραμόπεδον ἦτο τόσον ἐκτεταμένον ὥστε οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ βλέπῃ τὸ τέρμαλον.

Ὁ Μεχμὲτ παρὰ μετὰ 50.000 ἀνδρῶν, ἐκεῖνον μίαν ὥραν πρὸ τοῦ μεσονυκτίου τηρούμενος διαρκῶς εἰς ἀπόστασιν μιᾶς ἡμέρας πορείας πρὸ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τοῦ μυρίου γρατοῦ, ἐτακτοποίει τὰς ὁδοὺς καὶ ἵδρυε σκηνὰς διὰ τὸν σουλτάνον καὶ τοὺς πρωτεύοντας ἀξιωματικοὺς τοῦ γρατοῦ, ὥστε ὅλας αἱ σκηναὶ ἤλλασσον καὶ ἱδρύοντο πρὶν φθάσῃ ὁ σουλτάνος καὶ ἔμενον ἔτοιμοι ταμτοποιημένοι εἰς ὁδοὺς τετραγώνους, ὡς φρούρια μὲ ὀχυρώματα καὶ χαρακώματα.

Εἰς τὸ κέντρον τοῦ γραμοπέδου ἐτοποθετοῦντο μεγάλαι σεδεφαῖ σκηναὶ διὰ τὸν αὐτοκράτορα, τοὺς θαλαμηπόλους καὶ τοὺς αὐλικούς τοῦ, διὰ τοὺς ἵππους καὶ τὰς ἀμάξας, διὰ τοὺς πασάδες καὶ τοὺς ἀκολούθους τοῦ, καὶ εἰς τόσον πλῆθος, ὥστε ἦτο δυνατὸν ν' ἀποπλανηθῆς τοῦ ὁδοῦ τοῦ ἐντὸς ἐκεῖ, ἀκριβῶς ὡς καὶ εἰς μεγάλην πόλιν. Καλεσμένοι ἄξαν τὸ πύλας ἐκλείου μυρωτοῦ κυκλούμενας ὑπὸ φρουρᾶς τοῦ αὐτοκράτορος τόσον ὥστε ἄνευ ἀδείας οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ σουλτάνου.

Βουμοῦ Βαρῶνος Wengeslas Wratislaw fon Mitrowitz: (ἀκολούθους τοῦ ἐν Κ/π. Αὐστριακοῦ πρεσβείας). Ἡ Κωνσταντινούπολις τὸν 16ον αἰῶνα 1591–1596 ~~Αθήνα~~ 1920 σ. 187, 195–199 Μεταφρασθεῖσα Ἰωάνου Ἐπ. Δρύσκου